

Svar:

Den i lovforslaget foreskrevne fremgangsmåde for den endelige prisfastsættelse gældende for de olieprodukter, der i henhold til køberetten erhverves af staten, finder jeg er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte retsprincipper og dansk forvaltningstradition.

Udover hvad der følger af de sædvanlige retsprincipper gældende for forvaltningens virksomhed, kan man ved at henlægge kompetencen til et uafhængigt nævn med en særlig sagkundskab under ledelse af en af højesterets præsident indstillet formand styrke retsgarantierne i afgørelsesmåden.

I modsætning til ordningen på mange andre områder er der herudover adgang til at få nævnets afgørelse prøvet ved de almindelige domstole. Det er derfor min opfattelse, at retssikkerhedshensyn er tilgodeset i videre omfang end sædvanligt.

Den i artiklen fremsatte kritik hviler således på den forkerte antagelse, at olienævnet vil komme til at fungere som en dømmende myndighed.

Spørgsmål 14:

Hvordan defineres/beregnes »en rimelig markedspris«, som omtales i § 19?

Svar:

Til besvarelse af spørgsmålet skal jeg anføre, at det anvendte begreb ikke i lovforslaget er tillagt en betydning, der muliggør en præcisering gennem opstilling af enkle definitioner eller beregningsmåder.

Begrebet markedspris er imidlertid velkendt inden for den almindelige formueret, særlig kontrakts- og erstatningsretten, hvor domstolene i forskellige sammenhænge har fortolket begrebet med udgangspunkt i produktets kommercielle pris.

Rimelighedskriteriet skal i overensstemmelse hermed udtrykkes, at prisfastsættelsen sker ved en samlet vurdering af alle relevante momenter efter de principper, der normalt følges.

Spørgsmål 15:

Hvorledes er den foreslåede prisfastsættelse i forhold til det norske normprissystem?

Bør det ikke forlanges i loven, at medlemmer af olienævnet er materielt uafhængige af

oliefirmaer, f.eks. ikke har aktier i sådanne firmaer?

Svar:

Ifølge de norske regler i kgl. resolution af 25. juni 1976 fastsættes normpriserne af Petroleumsprisrådet, der består af 5 medlemmer udnævnt af kongen.

Normprisen skal svare til, hvad råolie kunne have været omsat for mellem uafhængige parter på et frit marked. Med uafhængige parter menes købere og sælgere, som indbyrdes ikke har sådanne fælles interesser, at det kunne have påvirket en aftalt pris. Ved vurderingen skal der bl.a. tages hensyn til opnåede og noterede priser for råolie af samme eller tilsvarende art med nødvendig justering for kvalitetsforskelle, transportomkostninger m.v. til Nordsøområdet eller andre aktuelle markeder, leveringstid, betalingstid og vilkår i øvrigt, opnåede og noterede priser for råolieprodukter med nødvendig justering for bearbejdning m.v. samt andre sammenlignelige priser eller vurderinger, som måtte findes. Der skal tages hensyn til, hvorvidt det drejer sig om aftaler mellem tilknyttede selskaber eller andre aftaler, hvor særlige forhold eller øvrige betingelser må have haft betydning for prisfastsættelsen.

Normprisen fastsættes 2 gange årligt for de 2 forudgående kvartaler ad gangen. Der kan fastsættes en foreløbig normpris.

Før en endelig normpris fastsættes, skal de berørte parter have en frist på mindst 3 uger til at afgive en udtalelse. Petroleumsprisrådet skal derefter give en foreløbig vurdering af prisfastsættelsen og give parterne en frist på 2 uger til at udtale sig herom.

Petroleumsprisrådets afgørelser kan indbringes for olie- og energidepartementet.

De norske normpriser fastsættes på basis af historiske prisoplysninger med henblik på skatte- og royaltieberegning, medens der i lovforslagets §§ 19–22 foreslåede system tages sigte på prisfastsættelse ved fremtidigt køb. De to systemer er derfor ikke sammenlignelige.

Medlemmerne af olienævnet vil være omfattet af de almindelige forvaltningsrettlige habilitetsregler. Særligt lovfæstede habilitetsregler for olienævnsmedlemmer er derfor ikke nødvendige.